

Lovforslaget var ved fremsættelsen ledsaget af følgende bemærkninger:

„Ved lov nr. 132 af 31. marts 1949 blev lov om priser m. v. forlænget indtil den 15. november d. å. Ved lovforslagets forelæggelse forelå en foreløbig betænkning af 24. februar 1949 afgivet af den af handelsministeriet under 14. januar 1949 nedsatte kommission angående vareforsyningsloven og prisloven.

I den af kommissionen afgivne endelige betænkning af 3. juni 1949 fremhæver kommissionen den nøje forbindelse, der er mellem vareforsyningsloven og prisloven, og udtaler, at man under hensyn til, at kommissionen ikke for tiden skønner, at der er mulighed for at foreslå vareforsyningsloven afviklet, ikke finder grundlag for at fremsætte yderligere forslag med henblik på prislovens afvikling.

Kommissionen har dog om *afskrivningsspørgsmålet* udtalt, at der bør gives normalt arbejdende virksomheder mulighed for at foretage de for opretholdelse af deres realkapital nødvendige afskrivninger . . . Som følge af, at almindelige regler, som i lige grad passer for alle brancher og virksomheder vanskeligt kan opstilles, har kommissionen ikke fremsat forslag om, at der optages særlige bestemmelser i loven om afskrivningsspørgsmålet; men handelsministeriet har umiddelbart efter betænkningens afgivelse anmodet priskontrolrådet om ved fastsættelse af varepriser at ville følge de i kommissionens betænkning foreslåede principper med hensyn til indregning af afskrivninger i varepriserne.

Den den 18. september d. å. stedfundne *devaluering* af den danske krone må forventes i et vist omfang at ville kunne fremkalde prisstigningstendenser. Denne situation understreger yderligere nødvendigheden af, at man indtil videre har mulighed for at træffe prisregulerende foranstaltninger i samme omfang som efter den nu gældende prislov.

Under hensyn til, at der ved de ved loven af 31. marts 1949 foretagne ændringer i den tidligere prislovgivning er skabt det fornødne grundlag for en afvikling af prisrestriktionerne i tilfælde, hvor konkurrencen er tilstrækkelig virksom til at sikre en fri prisdannelse, samt til, at det i tilfælde, hvor en sådan konkurrence ikke er tilstede, såvel som ved monopolistiske prisdannelser iøvrigt, fortsat vil være nødvendigt at opretholde prislovgivningen, foreslås loven af 31. marts 1949 herefter forlænget indtil 15. november 1950.“

I betænkningen fra det udvalg, hvortil lovforslaget i folketinget henvistes, oplyses det, at man i udvalget har drøftet betydningen af ordet „avance“ i § 8, stk. 1, og det er herunder oplyst, at en avance i almindelighed ikke vil blive anset for